

Security, Democracy and Peace

Three Main Tasks of Euro-Atlantic Community

17. – 21.9.2007 Jerevan, Armenia

Seminaariraportti

Timo Knuutila

Suomen Atlantti-Seuran Nuoret
www.atlanttiseura.fi/nuoret

Lyhyesti Seminaarimatka tutustutti Kaukasian tilanteeseen erityispiirteinen, Euro-Atlanttisten suhteiden sekä Venäjän suhteiden tilaan, sekä Armeniaan varsin laajan puhuja- ja osanottajajoukon kautta. Osallistujia oli sekä NATO:on kuuluvista ja kuulumattomista maista, erikseen erityisesti mainiten Venäjän. Järjestelyt olivat erinomaiset ja sisälsivät tilaisuuden tutustua maana Armeniaan seminaarin sijaittua useilla paikkakunnilla, pääkaupungin lisäksi maan ääriosissa.

Järjestäjät Armenian Atlantic Association, US Embassy in Armenia, NATO

Tiistai 18.9.2007 - Pienten maiden rooli NATO:ssa

Rok Zupancic, researcher

Puheen ytimenä on että pieni maa, Slovenia tai jokin muu, voi vaikuttavalla tavalla antaa panoksensa NATO:n kansainväliseen panostukseen, huolimatta siitä että USA ja muutama muu vaikutusvaltainen maa omaavat dominoivan vaikutuksen puolustusliitossa.

Vain lähialueiturvallisuus ei enää ole tärkeää, vaan myös konfliktit eri puolilla maailmaa, oli se sitten Nagorno-Karabakhissa tai Afganistanissa voi vaikuttaa suoraan tai välillisesti esimerkiksi Slovenian turvallisuuteen. Tilanne useissa maissa on kuitenkin se, että ne ovat vastentahtoisia antamaan lisää joukkoja NATO:n käyttöön, johtuen kotimaiden yleisestä mielipiteestä.

NATO:n päätöksenteossa veto-oikeutta ei yleensä käytetä, joten jokaisen jäsenmaan tulisi päättää puolestaan yrittääkö se vaikuttaa päätöksentekoprosessiin vai istuako hiljaa nurkassa ja sopeutua suurempien tahtoon.

Rok Zupancic esittää että pienten maiden mahdollisuudet piilevät erikoisosaamisen hyödyntämisessä, in niche capabilities. Erityisesti pienten maiden kannattaisi kehittää sellaisia erityistaitoja, joita muilla jäsenmailla ei ole, näin voidaan ja pitäisi tuoda lisäarvoa liittoumaan. Ei pidä vaatia Norjalta viidakkotaistelijoita, mikäli muilla mailla on suhteellinen etu sillä saralla ja erityistaitoa tarjottavaksi.

Slovenialla on 500 sotilasta Kosovossa. Niiden arvostus sekä albanialais- että serbiväestön keskuudessa juontaa kieliosaamisesta, erityisesti serbian osalta, kulttuuritietoisuudesta, perinteistä ja Slovenian historiasta osana entistä Jugoslaviaa.

Suurten valtioiden dominanssi NATO:ssa rajoittuu enimmäkseen strategiselle ja poliittiselle tasolle, ei niinkään taktiselle tai operatiiviselle alueelle. Tässä Zupancic näkee toisen alueen, missä pienet valtiot voivat täyttää paikkaansa Gulliverin maailmassa.

NATO on hierarkkinen organisaatio, missä kaikki päätökset tulevat yksimielisenä julki. Kuitenkin suurin osa todellisesta työstä tehdään komiteoissa ja työryhmissä, missä pienten valtioiden ääni kuuluu. Näillä alemmilla tasoilla, argumenttien sisältöä arvostetaan enemmän kuin maiden poliittinen painoarvo antaisi olettaa.

Kukin jäsenmaa voi kommentoida asioihin, ennen kuin ne lähetetään korkeammille tasoille ja lopulta Neuvoston käsiteltäväksi. Mikäli älykkäitä ja kokeneita, sekä tehtävänsä paneutuneita diplomaatteja sekä asiantuntijoita on lähetetty edustajiksi NATOon ”poliittisesti korrektien” sijaan, pienikin valtio voi saattaa sille tärkeitä asioita eteenpäin.

NATO:n taktisella tasolla tarkastellen, suuntana on että joukkojen kokoa vähennetään, mutta jäljellejäävien joukkojen lähtönopeuden merkitys nousee. Varustuksen laatuun kiinnitetään erityistä huomiota sekä koulutuksen tasoon. Nykypäivänä kukaan ei tarvitse Pohjois-Korean kaltaista miljoona-armeijaa. Kuitenkin vaikka ongelmiin pyritään puuttumaa alkulähteillään, joidenkin NATO-maiden puolustus perustuu edelleen aluepuolustukseen, ei rajojen ulkopuolelle lähetettäviin joukkoihin.

Pienet, ammattimaiset ja hyvin koulutetut joukot eivät kuitenkaan ole tarpeeksi vaikuttavat konfliktien jälkeisessä jälleenrakentamisessa. Usein unohdamme siviilikomponentin sodanjälkeisessä työssä ja tämä on kohta missä NATO on häviämässä. NATO:n toiminnot ovat enimmäkseen rajoittuneet sotilaalliseen osaan, vaikkakin kriisinhallinnan siviilikomponentti on olemassa, mutta se ei ole tarpeeksi vahva.

Zupancic näkee kaksi vaihtoehtoa 1) NATO voi pyytää jotakin toista organisaatiota tekemään siviilirakenteiden luomistyön 2) NATO:n tulisi kehittää siviilikomponenttia joka sisältää sosiaalityöntekijöitä, sosiologeja, poliiseja, lääkäreitä ja niin edelleen. Siis ihmisiä jotka tietävät miten siivota sotkut armeijan jälkeen, kiihdyttää taloutta, yrittää auttaa ihmisiä organisoimaan yhteiskuntaansa ja tekemään elämästään parempaa.

Kansainvälinen yhteisö on Zupancicin mukaan epäonnistunut Afganistanissa. Osasyynä on siinä, että NATO taistelee vain Talibania vastaan, kun kansa Zupancicin näkemyksen mukaan köyhtyy ja köyhtyy. Tämä on hedelmällistä maaperää Talibaneille, joiden on helppo uskotella syyn olevan ulkopuolisissa miehittäjäjoukoissa.

Tässä myös pienet maat, kuten Slovenia, voisivat vaikuttaa enemmän lähettämällä ns. pehmeän vallankäytön elementtejä sotilasvallan sijaan. Nykyään kuulee joka suunnalta että NATO ei ole pelkästään sotilasliitto, vaan paljon enemmän. Miksi se ei laita enemmän painoa tälle osalle?

Maksimoidakseen vaikutusvaltansa NATOssa, jäsenmaan ei pitäisi olla alaviite ja sormenjälkivaltio. Maan tulisi ajatella miten se voi osallistua vaikuttavasti kansainvälisiin tavoitteisiin, kuinka se voi kehittää käyttökelpoisia ominaisuuksia ja taitoja, ja ottaa selkeä lähestymistapa, ei piilotella kulmassa ja olla toimimatta, vain tottelevaisesti täyttäen muiden vaateet.

Tevan Poghosyan, Executive Director, Armenian Atlantic Association

Armenia tuntee itsensä riittävän vahvaksi osallistuakseen rauhanturvatehtäviin. Maa liittyi Kosovon rauhanturvaamisoperaatioon vuonna 2004. Armenian joukoissa on 34 sotilasta ja ne palvelevat Kreikan pataljoonassa.

Historia rakentuu nopeasti, sillä Armenian joukoilla on menossa jo seitsemäs rotaatio. Viimeisin vuoro lähti Kosovoon toukokuussa 2007. Maa on myös lähettänyt miinanraivaajia osaksi ISAF joukkoja Afganistaniin.

Ensimmäiset kuolemantapaukset ovat tapahtuneet ja haavoittunut armenialainen on hoidettavana Yhdysvalloissa haavoittuttuaan jalkaansa. Tapahtumat eivät ole aikaansaaneet vetäytymisvaatimuksia, sillä armenialaisilla on kokemusta sodasta eikä illuusioita siitä.

Rauhanturvaamiseen osallistumisen kautta, NATO-johtoisten joukkojen osana on aikaansaanut armeijassa muutosta asenteissa ja ammattimaisuudessa hyvään suuntaan. Kosovossa operaatio on poliittisesti vaikea, mutta joukot ovat hyvin hyväksytyt.

Mr. Garik Ghilnagyan, OSCE

Eryitystaitoja omaavan työvoiman käyttö rajojen ulkopuolelle lähetettävien joukkojen osalta rauhanturvatoiminnassa on hyvä ajatus.

Ghilnagyan palveli aiemmin ulkoministeriössä rauhanturva-asioiden parissa, ollen tekemisissä Armenian rauhanturvajoukkojen lähettämisessä. Hän kehaisi Armenian armeijan joukkojen ylipäätään olevan hyvin kurinalainen taistelujoukko. Kuitenkin Armenian armeijan tärkein fokus on ja tulee olla oman maan puolustaminen.

Liittolaisiin luottaminen on oleellisen tärkeää. Yhteisen käsityksen löytäminen toimien poliittiseen oikeutukseen on osa sitä. Tämä on noussut käsiteltäväksi asiaksi myös NATO:n ulkopuolisten joukkojen käytön vuoksi, kuten Irakissa ja miten siellä olevat liittolaisjoukot muodostettiin.

Keskenään päällisin puolin vastaavassa asustuksessa erilaisia tehtäviä hoitavat joukot voivat tuntea ristiriitaisuutta ja epämukavuutta kaksinaisen NATO-tehtävän alaisina, koska on sotilaallista voimaa käyttäviä joukkoja, että enemmän rauhanturvaamistyyppiseen työhön keskittyviä joukkoja ja jälleenrakennusjoukkoja. Paikalliset ihmiset eivät ole tunnettuja kyvystään tehdä eroa joukkojen välillä.

Armenian rauhanturvajoukot ovat pienet, joidenkin arvellessa niiden toimivan lähinnä puskureina Afganistanissa. Mutta tärkeys on osallistumisessa, oppimisessa, sekä olemisessä mukana ottamassa vastuuta ja tekemällä niin aikaansaamassa muutosta.

Rauhanturvaamisen ja rauhaanpakottamisen eroista Garik Ghilnagyan sanoi ”Kuvitelkaa että yleislääkärit eivät tekisi vain havaintoja, vaan toimisivat myös kirurgeina, ja että heillä olisi erikoisia rajoitteita siinä mitä he voisivat tehdä ja mitä eivät.” Rajoitetuissa toimintaoikeuksissa on ongelmansa.

Mr. Nairi Petrossian, Armenian Foreign Ministry US and Canada Desk Officer

Jatkaen edellisen puhujan huomioista, Nairi Petrossian määritteli että käytännöistä päättävät eivät tee kunnollisia diagnooseja ja päätöksiä lääkityksestä asioissa ja aikarajoissa. Mitkä ovat rajoitteet ajattelussa, mukaillen John Lennonin kappaletta ”Give peace a chance?” Joskus mahdollisuuden antaminen myös perinteisemmälle sodankäynnille voi olla realistisin, humaanein vaihtoehto tarkasteltaessa joitakin asetettuja tavoitteita. Tietysti se ei ole poliittisesti hyväksyttyä, mutta kuten Gandhi sanoi, haittojen ja negatiivisten vaikutusten minimointi ihmisten elämään, lopputulos voi joskus oikeuttaa keinot.

Rauhanturvatyön jälleenrakennus ja poliisitoiminta ei ole puhtaasti sotatehtäviin koulutetuille sopiva tehtävä, eikä se voi olla. Roolien sekoittamisella voi olla ei-toivotut vaikutukset. Toisaalta roolien sekoittamisesta seuraa osin ilmiö, jossa armeijasta muodostuu valtio valtiossa, Nairi Petrossian sanoi viitaten epäsuorasti Yhdysvaltoihin.

Rauhanturvaoperaatioilla tulisi olla selkeä mandaatti, vaikkakin poliittisen mandaatin aikaansaaminen voi olla vaikea tehtävä. Voimankäytön säännöt tulisi olla hyvin dokumentoidut. Petrossian otti esiin Sebrenican verilöylyn, joka tapahtui Tanskan joukkojen joutuessa seuraamaan sivusta. Minkälaista rauhanturvaamista sellainen oikein on

Miten avustaa armeijaa rauhanturvatehtävissä ja valtiorakenteiden luontitehtävissä? Armeija ei ole valmis, ei harjoitettu siihen, eikä varustettu hoitamaan tätä tehtävää. Armeija voi tuottaa turvallisuutta, mutta sillä ei voi olla muita rooleja. Jos ohjaat armeijan hoitamaan poliisityötä, seuraukset voivat olla tuhoisat.

Kansallisuus ja etnisyys ovat Kaukasian alueella hyvin paljon toisilleen sisäkkäisiä asioita, toisin kuin asian suhteen tilanne alkaa olla joillakin muilla alueilla ja erityisesti lännessä yleisemmin. Ratkaisuja haettaessa alueelle, yhtenäinen koulutus pohja eri etnisille ryhmille olisi tarpeellinen asia.

Bosnia pysyy koossa NATO:n rauhanturvajoukkojen avulla. Tämä antaa aikaa yhteiskunnalle kehittyä ja etäännyä sodasta. Armeniassa etsitään rahoitusta Bosnian tilanteen analysointiin ja siitä oppimiseen suhteessa Armenian tilanteeseen naapurivaltioidensa kanssa. Joitakin ongelmia on noussut siitä tosiasia, että armeijan on pitänyt tehdä turvallisuustilanteen puhdistustyötä poliisiin sijaan ja tästä on osin seurannut Bosnian alueella hidas kehitys.

Petrossian otti esiin myös vanhoihin ja potentiaaliin uusiin EU- ja NATO-jäsenmaihin nähden mielestään kaksoisstandardit. Esimerkkinä oli Belgia, joka on jakautumassa, ja silti täysin hyväksytyt, toisaalta Italian budjettiongelmat suhteessa EU:n omiin pelisääntöihin.

Keskiviikko 19.9.2007 – Terrorismin vastainen sota

Mr. Stepan Safaryan, Member of National Assembly

Kaikkine keskinäisineen vaikutussuhteineen Atlanttinen yhteisö on enemmän kompleksi kuin lähinnä vastaavat totunnaiset rakenteet Armeniassa. Stepan Safaryan on ollut muodostamassa päälinjoja yhteistyössä.

Terrorismin edellytyksiin puuttuminen asettaa uuden haasteen alueen yhteiskunnille. Kuten valtio koskettaa kaikkia elämänalueita, niin täytyy myös terrorismin vastaisen toiminnan tapahtua kaikilla tasoilla.

Terrorismi voidaan kuvata pienten ryhmien politiikkana, eräänlaisina kampanjoina jotka nostavat ja asettavat asioita alleviivavasti kaikkien tietoisuuteen. Ajatuksena on, että tämä teoriassa johtaisi asioihin tarttumiseen. Vastoin terrorismiin turvautuvien odotuksia, näin ei kuitenkaan käytännössä tapahdu. Safaryan sanoi, että terrorismi on sodan muoto, ei-lineaarinen luonteeltaan ja vaikea väärinymmärrysten kierre.

Vahva ja kehittynyt strategia ja toimintatapa täytyy löytää käyttöön. Sotilaalliset vaihtoehdot ovat keinovalikoimassa tarvittavien tehtävien suorittamisessa ja tavoitteiden saavuttamisessa. EU:n ja Yhdysvaltojen välillä on eroja lähestymistavoissa. Afganistanin suhteen on olemassa huomattavasti laajempi yhteisymmärrys mitä pitää tehdä, kuin mikä on asioidentila Irakin suhteen, missä näkemyserot ilmenevät selvästi. Mr. Safaryan totesi, että vallitseva tapa terrorismin vastaisessa sodassa ei ole välttämättä paras tapa hoitaa ongelmaa.

Vuonna 2004 Armenian parlamentti päätti lähettää joukkoja Irakiin jälleenrakennustyöhön. Osallistumisesta on seurannut runsaasti keskustelua. Osa päätöksentekijöistä ei usko sodan motiiveihin. Terrorismi on ilmeistä, mutta ei ole mahdollista sivuuttaa öljy- ja kaasuvaramoja sekä geopolitiikkaa. Jotkut armenialaiset ovat huolissaan terrorismin kohteeksi joutumisesta, mikäli läsnäolo jatkuu pitkään. Mitä seuraavassa yritetään sanoa?: Omana kommenttina tähän, on että tässä on nähtävissä samojen huolien toistumista jopa sanasta sanaan, maasta toiseen suuremmistakin maiden välisistä maantieteellisistä sijaintieroista huolimatta.

Armenian parlamentille avainasemassa olevia seikkoja asiassa ovat osallistumisen rahoitus ja tehtävien päätösten pitäminen ymmärrettävinä kansalle.

Nairi Petrossian, Armenian Ministry of Foreign Affairs US and Canada Desk Officer

Erona näkemyksessä Stepan Safaryanin kanssa, terrorismi ei ole sodan muoto. Sodat tapahtuvat valtioiden välillä. Geneven sopimuksessa on tiettyjä ja tarkkoja määritelmiä ja sääntöjä sodalle. Ellei noita sääntöjä seurata, siitä seuraa, ja pitää seurata syyttäminen Haagissa. Tästä on joitakin esimerkkejä, ja ellei järjestelmä ole täydellinen, tuo mahdollisuus on aina olemassa.

Toisaalta terrorismille ei ole selvää ja yhteisesti hyväksyttyä määritelmää. Tämä johtaa tilanteeseen, missä toisen miehen terroristi on toisen miehen vapaustaistelija.

9/11 iskujen jälkeen tapahtui yleinen solidaarisuuden purkaus valtioiden välillä. Sen jälkeen erilaisten tuntemusten sekoitus on kanavoitunut kansainväliseen mediaan terrorismiongelman käsittelyn suhteen. Useita ryhmiä eri puolilla maailmaa suorittaa näitä tekoja, ollen hyvin väljästi jos ollenkaan yhteydessä toisiinsa.

Mikäli oli pääasiana 9/11 iskujen jälkeen? WTC ei ollut Osama Bin Ladenin ensimmäinen isku. 200 ihmistä kuoli iskussa Keniassa vuonna 1998. Osama Bin Laden onnistui muodostamaan jonkinlaisen verkoston ympäri maailmaa, jota voisi kuvailla ”ei ole helppoa löytää kissaa pimeässä huoneessa, etenäkään mikäli etsijä ei tiedä onko huoneessa kissaa alunperinkään.” Syyllisten jäljittämisen ja rankaisemisen todettiin olevan ilmaistuna poliittikkana asiassa.

Joitakin terroristiverkostojen jäseniä ja suunnittelijoita saatiin kiinni, mutta monet ovat vieläkin vapaalla jalalla, mukaan lukien keulakuva ja Al Qaidan pää, Osama Bin Laden. Nairi Petrossian toivotti onnea niille, jotka yrittävät saada valmista aikaan iskujen suunnittelijoiden ja organisaatioiden pidättämisessä.

Terrorismi vaikuttaa olevan ikään kuin viikon asevalinta joillekin tavoitteidensa saavuttamiseksi. Ellei käsillä tunnu olevan ja löydy muita keinoja vaikuttamiseen, se voi aikaansaada terroritekoja. Ne ovat helppo tapa kieltäytyä neuvotteluista ja siksi terrorismia vastaan käydessä minkäänlaista heikkoutta ei voida osoittaa. Se tarkoittaisi neuvottelemista kiristettynä, terroritekojen tai niiden uhan alaisena.

Terrorismin käyttö keinona ei ratkaise ongelmia. Ei ole tapauksia, missä asioita joita on terroriteoin alleviivattu, olisi ratkaistu onnistuneesti ja jätetty taakse hyvässä järjestyksessä. Terrorismi aikaansaa uusia ongelmia, sen sijaan että se vaikuttaisi rakentavasti olemassa olevien ratkaisuun. Se ei pureudu ongelmien perimmäisiin syihin, ja yleensä vetää huomiota asioihin, mutta terroriteot aikaansaavat enemmän haittaa kuin hyötyä niille tavoitteille, joita tekoja suorittavat ajavat.

Terrorismin syistä puhuttaessa köyhyys on usein käytetty peruste. Kuitenkin esimerkiksi Osama Bin Ladenia ei voi ihan köyhäksi mieheksi sanoa etenäkään hänen aloittaessaan toimintaansa. Ongelmien käsittelyn suhteen George W. Bush on sanonut että ”Yhdysvaltojen pitää mennä ihmisten mieliin ja sydämiin”, tarkoittaen aina köyhiin ihmisiin asti ulottuen.

Armeniasta voidaan, nykypäivän termein, identifioida joitakin terroristiryhmiä Ottomaani-hallinnon ajalta. Armenian Secret Army for Liberating Armenia (ASALA) omasi yhteyksiä Palestiinaan toimiessaan. ASALA luokiteltiin nykyään terroristiorganisaatioksi. Vuoden 1986 jälkeen siitä ei ole ollut havaintoja.

Nairi Petrossian suosittelee luettavaksi Thomas L. Friedmanin ”The Lexus and The Olive Tree” globalisaatiota ja terrorismin kasvuperustaa käsittelevästä aihepiiristä.

Lt. Col. Doug Peterson, Georgia Desk Officer for EUCOM policy and assessments

Vahva Georgian armeija ikään kuin lainaa itsestään kokonaisuudelle, tuottamalla olemassaolollaan tiettyä vakautta Kaukasian alueelle. Missä sinulla on vakautta maassa, jonka hallinto tukee demokratiaa ja vapaata markkinataloutta, siinä on yksi paikka vähemmän huolta kannettavaksi Yhdysvalloille.”

Doug Peterson on työskennellyt vuosia kehittämien prosesseja alueelle (Kaukasia) USEUCOM:issa Stuttgartissa ja työskentelee nyt Yhdysvaltain suurlähetystön puolustusyhteistyöosastolla, osaston päällikkönä.

Huolimatta tuttuudesta tai yhteneväisyyksistä NATO:n ja Yhdysvaltain operaatioiden välillä, näitä kahta ei pitäisi sekoittaa mielessään keskenään yhdeksi ja samaksi. Omana mielipiteenäni ilmaisten tätä ilmenee Suomessakin, ja poliittisen reaalitilanteen käsittämiseksi asian ymmärtämistä olisi syytä korostaa.

Terrorismi on jonkun tai joidenkin henkilökohtaisten tavoitteiden ja halujen poliittinen jatke. Se perustuu vihalle ja väärinymmärryksille. Terrorismin keinoin tekoja suorittavat ryhmät yrittävät saavuttaa poliittisia päämääriä. Usein uskonnolliseen kulttuuriin perustuva, jotakin näkemystä ja kantaa edustava ryhmittymä toimii valtioita vastaan. Ne eivät harjoita tavanomaista sodankäyntiä.

Syyskuun 11. päivänä uhrin olivat tavallisia viattomia ihmisiä menossa töihin. Iskut olivat suunnattu viattomuutta vastaan. Nykyiset terroristien tavoitteet ovat vaikeita määritellä. Yleensä tekoja suorittavat eivät saavuta tavoitteitaan. Irlanti on hyvä esimerkki työstä terrorismia vastaan, joka lopulta onnistuu.

Peterson totesi että Nairi Petrossian oli oikeassa terrorismin määritelmän puutteista, ja että yhden miehen terroristi on toisen vapaustaistelija. Kuitenkin Al Qaidalla ei ole poliittisia tavoitteita. Ryhmästä löydettävät tavoitteet ovat epärealistisia kuten, että lännestä tulisi Islamistinen tai vastaavia.

Yhdysvaltojen toimista Irakissa, niille ihmisille jotka järkeilevät, että se kaikki tapahtuu öljyn vuoksi, Peterson kysyy eikö se olisi todennäköisempää, että silloin olisi vain maksettu jollekin. Tämän pitäisi jo sinänsä osoittaa, että öljy ei ole syynä läsnäoloon alueella. Täytyy katsoa asioita laajemmassa perspektiivissä ja aikalinjoissa. Ymmärrän Petersonin tarkoittavan alueen saattamista osaksi muuta maailmaa, ja myös aikaa lännen öljyriippuvuuden jälkeen, joka voi olla hyvinkin pian.

Terrorismi voidaan myös nähdä tavallaan nykypäivän merirosvouksena. Historiallisesti tarkastellen voidaan huomata, että jotkut valtiot tukivat ja suojelivat merirosvoja ja toiset taistelivat ilmiötä vastaan, nyt taistellaan terrorismia vastaan. Terrorismi on yhtäläillä ei-hyväksyttävää toimintaa kuin merirosvous oli aikoinaan.

Terrorismin perussyiden suhteen Peterson toteaa, että paljon pyörii Palestiinan kysymyksen ympärillä. Sen ratkaiseminen vaikuttaisi merkittävästi koko ongelmasta ylipääsemiseen. Terrorismin turvasatamat halutaan saada poistettua ja tämä on juuri sitä työtä mitä tehdään Kaukasian maissa. Kehitetään aluetta olemaan aktiivisesti suhteissa keskenään ja osana maailmaa. Tuetaan maiden mahdollisuuksia omata syystä itseään kunnioittavat hallinnot, joissa on hyvät käytännöt ja ei korruptiota. Näin toimien ei jätetä harmaita alueita terroristeille toimittaa asioitaan.

Nathalie Vogel, World Security Foundation

Nathalie Vogel korosti rauhanturvatyön merkitystä terrorisminvastaisen toiminnan tehtävien ja velvoitteiden saavuttamisessa. Terrorismi ei kohdennu vain demokraattisia valtioita vastaan, hän totesi ennen siirtymistä Darfurin kysymykseen. Miten käsittelemme diktatuureja, tyrannihallintoja, jotka kohtaavat terroritekoja ja joutuvat vastaamaan noihin tekoihin? Siihen ei ole helppoja vastauksia.

Darfurissa on meneillään kansanmurha. Tämän tulisi olla läheinen asia armenialaisille, joilla asiaan liittyvät tunteet ja puheet ovat varsin pinnalla oman vastaavan kokemuksen suhteen, turkkilaisten armenialaisiin kohdentaman yli miljoonan ihmisen kansanmurhan vuoksi. Pakolaisleirit sijaitsevat Darfurin länsipuolella, lähellä Tsadin rajaa.

Ketkä ovat toimijoita Sudanissa ja mitä tavoitteita näillä on? Kiinalaisilla investoinnit ja tavoitteet energiavarantojen suhteen, Briteillä maan aikaisempaan siirtomaahallintona, ranskalaisilla Tsadin puolella rajaa pitää raja kiinni ja pitävänä, venäläisillä asekauppa ja globaalien merkittävyyden rakentaminen. Lisäksi tietysti ovat Sudanin lähinaapurit.

Sota on ollut meneillään vuodesta 2001. Maan eteläosa on köyhää, afrikkalaisine heimoineen. Konfliktissa on kaksi kristillistä puolta ja muslimipuoli. 300000 ihmistä on surmattu ja kaksi miljoonaa on joutunut siirtymään aloiltaan. Hyvänä puolena on se, että kriisi pohjoisen ja etelän välillä on ratkaistu.

Darfurissa on kapinallisliikehdintää ja armeija lähetettiin häiritsemään pakolaisleirejä Darfurin länsiosissa. Tarvitaan kansainvälistä huomiota Darfuriin. Voidaan myös ottaa huomioon, että Sudan tarjosi Osama Bin Ladenille turvapaikan 90-luvulla.

Tarvitaan ihmisiä, jotka tuntevat tilanteen paikanpäällä ja kielen. Hallinto on korruptoitunut diktatuuri, joka on toimeenpannut kansanmurhan. Meillä ei ole tietoa mitä kaikkea maassa tapahtuu, ja meidän täytyy päästä siihen pisteeseen, missä ratkaisuja voidaan löytää, mikäli se on mahdollista neuvotella sellaisesta, kenties turvallisuusneuvoston keinovalikoiman kautta.

Security Council BLITZ Simulation

BLITZ simulaatiossa käytiin läpi YK:n turvallisuusneuvoston toimintaa. Roolit jaettiin taustoiheen ja kullekin tärkeine asioineen. Haimme neuvottelutulosta Darfurin kriisiin. Paikalliset opiskelijat seurasivat harjoituksen kulkua.

Vierailu NATO Information Centeriin

Vierailu oli hyvin kiinnostava, koska meillä Suomessa ei ole tällaista tietoa NATO:sta jakavaa pistettä, vaikka vastaavia löytyy NATO:on kuulumattomista maista, mukaan lukien Moskovassa sijaitseva Venäjän NATO Information Center.

Paikan johtaja Ara Tadevosyan kertoi, että Armenian Jerevanin informaatiokeskus avattiin virallisesti 12 maaliskuuta 2007. Keskus tarjoaa tietoa NATO:sta ja kumppanuusasioista laajemmalle yleisölle Armeniassa lisätäkseen yleistä ymmärrystä liitosta ja Euro-Atlanttisista rakenteista.

Tarkoitus on näin varmistaa, että tarjolla on riittävästi tietoa kun sitä halutaan ja tarvitaan, jotta ihmiset voivat päättää itse oikean tiedon perusteella ja saamalla sitä suoraan. Keskuksen perustaminen on yksi kohta Armenian Individual Partnership Action Planista (IPAP).

Mielestäni myös Suomessa voisi olla NATO Information Center. On hyvin vaikea keksiä syytä miksi näin ei ole. Ottaen huomioon yleiset harhakäsitykset, tiedonpuutteen ja NATO:sta sekä sen eri osista ja toiminnoista saatavilla olevan syvemmän tiedon vähyden Suomessa ja suomalaisille.

Torstai 20.9.2007 – NATO ja turvallisuusasiat Kaukasuksella

Colonel Robert Webster, Defence Attache, USA Embassy

Robert Webster on ollut maassa nyt kolme kuukautta nykyisessä tehtävässään. Sotilasura on huomattavasti pidempi – 29 vuotta. Hän on ollut mukana näkemässä muutosten tapahtumisen.

Webster halusi meidän aina, keskustellessa tai lukiessamme ottavan huomioon a) kuka on sanoman tai tekstin lähde ja kirjoittaja, b) mitä meille yritetään sanoa, ja c) miksi meille halutaan sanoa mitä sanotaan.

Keskityimme kolmeen pääteemaan:

1. NATO
2. Turvallisuus teoriana ulottuen sotilas-, hallinto-, paikallistasolta aina henkilökohtaiselle tasolle.
3. Konsensus päätöksenteossa

Tärkein osa NATO:a ei ole sotilaallinen osa, vaan järjestön johtava, eli sen poliittinen osa. NATO:n neuvosto ohjaa järjestön sotilaskomiteaa. Äänestyksiä ei pidetä, kaikki päätetään konsensuksen saavuttamisen kautta. Näin ollen merkittävä osa asioista päätetään ja tapahtuu suljettujen ovien takana.

Ranska ja Islanti eivät ole mukana NATO:n sotilaallisessa osassa. NATO on ollut alueellinen Euroopassa, kunnes 90-luvulta alkaen NATO on laajentunut laajempaan nykystatukseensa ja läsnäoloonsa, jopa maailmanlaajuiseen mittakaavaan.

Mikä on NATO:n rooli Kaukasuksella? Perinteisesti ei ole ollut mitään aktiviteettia ”jäätäneissä maissa”. Meidän täytyy pitää mielessä eri maiden erilaiset perspektiivit näkemyksissään ja tavoitteissaan. Joskus on hyvin vaikea selittää Armeniassa, että NATO on poliittinen ja että sen sotilaallinen osa ei ole sen ohjaava osa.

NATO on Armenia-Eurooppa akselilla turvallisuusyhteistyöaparaatin keskeisin osa.

NATO toimii Afrikassa, sillä on ISAF-joukot Afganistanissa, mitä siis tarkoittaa operaatioalueen laajentuminen? Täytyy huomata ajatella laajentumiseen liittyviä taloudellisia asioita ja kustannuksia. Myös varakkaat valtiot kuten Uusi-Seelanti ja Australia ovat omalla panoksellaan mukana. NATO ei ole enää vain eurooppalainen, vaan jo reaalisesti maailmanlaajuinen.

On myös maiden välisiä suhteita ja aktiviteetteja ei vain NATO:n sisällä, vaan myös sen jäsenmaiden kesken. Huomionarvoiset esimerkit sisältävät mm. alueen maiden suhteet Yhdysvaltoihin, Kreikan ja Armenian suhteet, Saksan ja Armenian kahdenväliset suhteet ja yhteistyön muihin Kaukasian alueen maihin, sisältäen tiedon jakamisen ja saamisen.

Websterin mukaan Yhdysvallat ja NATO osaltaan lisäävät turvallisuutta alueella antamalla maille edellytyksiä, poliittisen toimintaympäristön, yhteisten päämäärien ja Etelä-Kaukasian menestykselle.

Robert Webster näki, että Venäjän ja Georgian suhteet tulevat paranemaan koko mitaltaan, koska molemmat tarvitsevat toisiaan.

Miksi Yhdysvallat puolestaan suosii Georgiaa? Asia menee perustavanlaatuisiin arvoihin, aina Yhdysvaltojen perustamisen ideologioihin asti. Kannattaisi aina ottaa huomioon, että Yhdysvalloilla on pidemmät suhteet Venäjän kanssa, kuin mitä sillä on suurimpaan osaan Euroopan maita.

Ms. Marta Ayvazyan, Head of NATO Department of Ministry of Foreign Affairs

Armenia ei tavoittele NATO-jäsenyyttä, koska se ei ole valmis siihen, eikä NATO ole valmis ottamaan Armeniaa jäsenekseen. (mm. Turkki). Georgia ja Ukraina etenevät omaa tietään.

Armenian valinta on työskennellä yhteistyössä NATO:n, Yhdysvaltojen, Venäjän kanssa, IVY:ssä, CSTO:ssa (Collective Security Treaty Organization), ja rauhanturvatoiminnassa. Armenialle tärkeitä kehitysalueita ovat hyvät suhteet alueen maihin, huolellisesti ja hyvin hallintomallein rakentuva demokratia. Oleellista on luonnollisesti maan taloudellinen kehitys, etenkin energiasektorin kehitys, ja kaiken tämän kehityksen säännöllinen ja jatkuva arviointi. Ilmeisesti on myös meneillään projekti armenialaisen kriisinhallintatutkimuskeskuksen perustamiseksi. Asiat etenevät ilmeisesti noin vuoden sisällä.

Mr. Richard Giragosyan, Jane’s Information Group

Tarkastellaan kolmea asiaa:

1. Mitä ovat NATOon liittymisen säännöt
2. NATOon liittymisen ja sen laajentumisen prosessit
3. Mikä on sen merkitys Armenialle ja Nagorno-Karabakhille? Vuoristo-Karabah??

Uudet ja dynaamiset trendit myötävaikuttavat uuden turvallisuuden nousuun. Kuitenkin alueella on potentiaalisen asevarustelukilvan mahdollisuus. Georgian lisäykset aseistukseen ovat suurimmat maailmassa kun suhteutetaan maan kokoon ja budjettiin. Vaikuttaa olevan käynnissä voimatasapainon muutos. Etelä-Kaukasus irtoaa muun Kaukasuksen kehityksestä, Georgian ottaessa eroa ja etumatkaa.

Kun ajatellaan Kaukasuksen aluetta ja NATOa, tärkeää ei ole jäsenyys vaan prosessi. Tämä liittyy myös siihen tosiasiaan, että NATO on uudelleenmääritellyt itsensä. Monet Yhdysvaltain sotilasoperaatiot eivät ole NATO operaatioita vaan pienempien koaliitioiden toteuttamia.

Armenian suhteen ajattellessa, maalla on oma Individual Partnership Action Plan (IPAP), jonka on tehnyt NATO:n kanssa yhteistyössä ennen kaikkea Armenia, armenialaisille. Suunnitelmassa on paikallisin näkökulmin mukana rauhanturvaaminen, sotilaallinen kehitys, maan lääketieteellinen kehitys ja kriisinhallinnan taitojen kehitys maassa.

On olemassa tarve saada puolustusbudjettiin läpinäkyvyyttä. Tarkemmin sanottuna, itse raha ei ole niin tärkeää, kuin se mihin se on käytetty. Myös ammattimaistuminen, kohti kehittyneempiä, vakaampia asevoimia on oleellista.

Jokainen maa alueella omaa uniikit turvallisuustarpeensa. Azerbaidzhanin kehitys on myös Armenian tavoite, ja on tärkeää että molemmat sitoutuvat NATO:on ja luottavat siihen. Mr. Richard Giragosyan näkee Armenian olevan nykyään väärin sijoittunut ollessaan edelleen myös IVY-maiden joukossa.

Armenia tarvitsee omanlaisensa, itsenäisen suhteensa NATO:on, kuten muillakin jäsenmailla on. Maalla on joitakin uhkakuvien väärintulkintoja, sen pitäisi tunnistaa sisäiset uhkat pahimmiksi, ulkoisten sijaan. Uhkakuvia ovat mm. vallan väärinkäyttö ja korruptio. Demokratian instituutioiden täytyy olla vahvoja myös rakenteellisesti. Korruptiosta Giragosian mainitsi erikseen, että Jerevanin suurin kiinteistöomistaja on Moskovan pormestarin vaimo, epäillen nimenomaan korruptiota.

Georgian ottaminen liian varhain NATO:on ei olisi sen omien intressien tai NATO:n intressien mukaista. Georgian täytyy pystyä ratkaisemaan joitakin ongelmia ensin. Etelä-Ossetian hallinnolla on yhteyksiä rikollisuuteen Venäjällä. Georgia oli rikkain alue entistä Neuvostoliittoa.

Suuri osa Kaukasiasta ja Armenia ovat vielä aktiivisten monenkeskisten suhteiden osalta eristyneitä maailmasta ja globaalitaloudesta. Armenialle pystyminen käyttämään NATO:n lähestymistapaa, tarkoittaa pääsemistä lähemmäs tavoitteita, eli eroon eristäytyneisyydestä.

Azerbaidzhan tulee voimistumaan ja Armenian suhteen voimatasapaino on siirtymässä. NATO:lla ei ole tarpeeksi painoarvoa alueella hallinnoidakseen voimatasapainon siirtymistä. Sanankäyttö Bakun suunnalta on varsin voimakasta.

Jos Armeniasta tulisi NATO:n jäsen, sillä täytyisi olla kehitystä ja keskusteluja Azerbaidzhanin kanssa. Onko NATO valmis, ovatko molemmat maat valmiita käsittelemään asioita NATO:n tapaan?

Armenia on, kuten se on aina ollut, tienristeyskohta valtaintresseille. Toisin kuin Balkanin alue, sen maantiede on varsin haastavaa. On tärkeää Armenialle ymmärtää ja määritellä suhteensa Venäjään. Yleisesti arvioiden Armenian kokonaistilannetta Venäjän suhteen, on nähtävissä aliarviointia sen suhteen mikä on Armenian merkitys Venäjälle, ja toisaalta yliarviointia sen suhteen mikä on Venäjän merkitys Armenialle.

Giragosyan otti esille henkilökohtaisen huolen Georgian suhteen; paljon Yhdysvaltojen antamaa koulutusta ja varustusta voisi tulla käytetyksi konflikteissa. Ja Tbilisistä kuuluu välillä myös varsin kovaa kielenkäyttöä.

Yhdysvaltojen, Venäjän ja Georgian täytyy ottaa huomioon Kiinan muodostama uhka tulevaisuudessa. Lavrov oli Giragosyanin mukaan aiemmin aikeissa tehdä alueellinen vakauttava sopimus Etelä-Ossetian suhteen, mutta ei sentään koko Kaukasian suhteen.

Alueen mailla on ongelmana ylliriippuvuus Venäjästä. Neuvostoliiton aikaan jotkut vanhoista konflikteista ”jäättyivät” (sanonta ”Frozen Countries”). Neuvostoliiton hallinta-aikanaan alueella

suorittamien toimien vuoksi asiat ovat vanhoissa konflikteissa voineet kehittyä huonompaan suuntaan NL:n aikana.

Positiiviset muutokset Iranissa tulevat vaikuttamaan koko alueen tilanteeseen. Venäjältä on tullut ehdotus Iranin ydinteknologiaongelmaan, ajatellen ydinmateriaalien leviämisen ehkäisyä. Venäjä ottaisi huolehtiakseen ydinpolttoaineen ja -jätteen, ja kun materiaaleja ei voi lennättää Venäjälle, ja maareitti on liian vaarallinen vuoriston yli, niin Yhdysvallat ja Venäjä voisivat rakentaa käsittelylaitoksen Armeniaan.

Giragosyan avasi myös uuden näkymän keskusteluun toteamalla, että vain Armenia tarjoaa potentiaalisen alustan Iraniin päin, tarkoittaen ei sotilaallisesti, vaan talouden ja kaupankäynnin mielessä.

Azerbaidzhanin suhteen Giragosyan esitti, että se vaikuttaa olevan öljyperustaisena taloutena menossa Venezuelan ja Namibian suuntaan, ollen paraikaa muutostilassa. Armenian tavoite olisi sen sijaan kehittyä tietoperustaiseksi taloudeksi. Virtual Silk Highway projekti on osa tätä kehitystä.

Osana Virtual Silk Highway projektia valokaapelointia menee Georgiasta Venäjälle ja Armeniasta Iraniin. Kehitystä tapahtuu, vaikka kiistoja mediassa onkin pinnalla.

Onko Yhdysvaltojen nykyisenkaltainen läsnäolo Armeniassa, ja Georgiassa keskeistä? Täytyy huomioida, että Yhdysvallat on Aasialainen sotilasvalta, ja sillä on merkittävä läsnäolo alueella. Yhdysvallat ja Georgia lähenevät toisiaan, mutta täytyy pitää mielessään myös laajempi perspektiivi, kuten myös Mustanmeren perspektiivi ja ajatella myös NATO:n viitekehyksen ulkopuolella.

Viime toukokuussa parlamenttivaalit olivat avausnäytös asioille ja muutoksille mitä on tulossa 2010, sanoi Richard Giragosyan. Hänen näkemyksensä mukaan on joitakin asioita mitä kannattaa pitää mielessä muiden ohella: Iranin ydinlaitokset, kuituoptiikan avulla tietoverkottuminen, öljy ja kaasu, sen tarve Kiinaan päin, vuosi 2008 on kiintoisa vaalivuosi ja Ranskan politiikan muutokset Sarkozyn kaudella.

Havaintoja Suomen kannalta

Kaukasian maissa suhtautuminen Venäjään vaikuttaa olevan sekä kulttuurisesti laajapohjaisempaa, että avoimempaa kuin Suomessa, jossa mantrana on miten erinomaisesti Suomi Venäjän asioitaan hoitaa, vaikka lopulta yksityiskohdista ei paljon puheita pidetä ja asian parissa oleva joukko on pieni ja hallinto näiltä osin läpinäkymätön.

Avoimuuden eroa on vaikea ymmärtää, sillä esimerkiksi Armenia kuuluu IVY-maiden liittoon (CIS), sekä näistä maista muodostuneeseen mm. rauhanturvatoimintaa suorittavaan Collective Security Treaty Organization (CSTO) ja kuitenkin keskusteluilmapiiri on avoimempi kuin Suomessa. Vaikutelma syntyi seminaarin varsinaisten puheiden ja vapaiden keskustelujen perusteella, joissa oli Suomen keskusteluilmapiiriin verrattuna hyvin avointa keskustelua, syvää laajakatseista, ja kuitenkin paikallisiin asioihin nivovaa perehtyneisyyttä ja sivistyneen laaja-alaista näkemystä eri kannoilta ajatellen. Ero Suomen vastaaviin keskusteluihin ja puheenvuoroihin on selvä. Ne ovat itsekin esitelmän vuoksi tutkimani mukaan olleet 15 vuotta surullisesti paikoillaan, ja sisällöllisesti kehittymättömiä, aivan viimeaikaistenkin avausten ollen kovin arkoja asioita.

NATO:n Informaatiokeskuksen tai vastaavan tiedon saatavuuden puute Suomesta on näin ollen jotenkin kuvaava asioidentilan ilmentymä. Informaatiokeskus löytyy Moskovasta ja monista Euroopan NATO:on kuulumattomista maista, Kaukasiaa myöten. Vaan Suomesta puuttuu, ja ilmeisesti pelätään, ettei moista osattaisi käsitellä mediassa kuin natottamisena. Olisiko tämä nyt sitten edelleen suomettumisen ilmiötä, ettei uskalleta edes sitä mitä on jo Moskovassakin ja niin edelleen. Miksi tietoa ei hoidettaisi saataville?

Keskusteluissa tuli havaittua, että teemoissa NATO, Yhdysvallat, Venäjän suhteet ja rauhanturvaaminen Suomi vaikuttaa olevan oikea kerääntymiskohta sellaisille sanonnoille, mitä usein käytetään ja heitetään kun vastustetaan jotakin näistä, tai pelätään terrori-iskujen kohteeksi joutumista, ikään kuin perusteena olla osallistumatta kansainvälisiin ponnistuksiin yhteisesti hyväksi arvioitujen päämäärien saavuttamiseksi ja käytettyihin keinoihin vaikuttamiseksi.

Se ei anna kovin ajattelevaista ja itsenäisen toimijan kuvaa, että kerätään negatiivisuudet eikä kyetä tarjoamaan itse aktiivisesti mitään olennaista uutta, tai osallistumista asioihin. Pelätäänkö kenties suomalaisten valtarakenteiden laventamista ja osallistuvuuden kasvua? Kansa, mukaan lukien yliopistoväki halutaan pitää kannen alla ja totunnaisiin käsityksiin lukkiutuneina, niukkojen resurssienkin sekä tapojen, ja tiettyyn maan sisäiseen kansainvälisesti tietyllä tavalla koettelemattomaan ja vertailemattomaan visioon uskomisen ylivallan kautta, tottumusten kautta hallittuna, muodostuen melkoinen hitausmomentti kaikenlaisille muutoksille.

Suomen Venäjä-asiantuntemus verrattuna näihin seminaarin osanottaja- ja puhujien kotimaihin nähden vaikuttaa mielestäni juuri maan sisäiseltä uskottelulta. Asiat ovat pienen piirin käsissä ja hallinto näiltä osin ei ole läpinäkyvää. Kansa uskoo mitä sille on aikansa syötetty, jopa niin että ylimielisyyttä näitä maita ja alueita kuten Itä-Eurooppa, Ukraina, Georgia, Kaukasian maat kohtaan on melkoisella tasolla ja maiden kehitys ylenkatsotaan, toistellen Suomen Venäjä-asiantuntemusta.

Noissa maissa sentään on kulttuuri, koulutus, mediatuntemus, ihmisten liikkuvuus ja erilaiset suhteet aivan toisella tasolla Venäjä-tuntemuksessa, kuin Suomessa. Ja ne lisäksi ovat erittäin vahvasti mukana lännessä, kehittyen nopeasti niin NATO-yhteistyön, kuin muiden länsimaisten toimijoiden kautta. Mitä on se asiantuntemus, mitä Suomella Venäjän suhteen on? Kestääkö se todellista vertailua näitä asioita vasten tarkastellen?

Onko Suomen Venäjä-asiantuntemuksen ainoa suuri saavutus se, että Suomi ei ole joutunut uuteen sotaan toisen maailmansodan aikojen jälkeen ja suurta kauppaa tapahtuu ei-läpinäkyvin käytännön? Todellako siihen tässä nojataan ja kynsin hampain, vaikka maailma muuttuu ympärillä nopeasti. Miten Suomen Venäjä-asiantuntemus on näkynyt suvaitsevaisuuden, pienen ja keskisuuren kaupallisen yhteistyön, jännitteiden vähentymisen ja avoimuuden saralla?

Tutustuminen alueeseen on varmasti kannattavaa, seminaareihin kannattaa osallistua, enkä näe estettä aktiivisemmalle matkailullekin Armeniaan.

Seminaarin ohjelma

Day One (September 16, 2007)

All day Participants arrival and check-in at the hotel Musaler in Yerevan

Day Two (September 17, 2007)

08:00-09:00 Breakfast
09:00-09:30 Registration of participants (in the lobby of hotel Musaler)
(No Registration Fee)
09:30-10:00 Opening Address by:
Mr. Tom Mittnacht, Public Affairs Officer, USA Embassy
Mr. Tevan Poghosyan, Executive Director, AAA
10:00 Participants departure to the city of Kapan
18:00 Check-in (Hotel Darist in Kapan)
City Tour
20:30 Dinner

Day Three (September 18, 2007)

08:30-09:30 Breakfast
09:30-10:30 Session 1: NATO's Peacekeeping Activities (in Kapan Municipality's Hall)
Speakers:
Mr. Tevan Poghosyan, Executive Director, AAA
Mr Garik Chilingaryan, OSCE
Mr. Rok Zupancic, Researcher
10:30-11:00 Coffee-break
11:00-13:00 Panel discussion
13:00-14:00 Lunch
14:00 Check-out and departure to the city of Vanadzor
20:30 Check-in (Hotel Argishti in Vanadzor)
21:30 Dinner

Day Four (September 19, 2007)

08:30-09:30 Breakfast
09:30-10:30 Session 2: The Fight Against Terrorism (Hotel Argishti)
Speakers:
Lieutenant Colonel Douglas Peterson, Chief of the Office of Defence Cooperation, USA Embassy
Mr. Stepan Safaryan, Member of National Assembly
Mr. Nairi Petrosyan, Expert, AAA
Ms. Nathalie Vogel, Center for Operative Information, German Armed Forces
10:30-11:00 Coffee-break
11:00-13:00 Panel discussion
13:00-14:00 Lunch
14:00 Check-out and departure to Yerevan
16:00 Check in (Hotel Musaler in Yerevan)
17:00-18:00 Visit to the NATO Information Center
Executive Director Mr. Ara Tadevosyan
19:00 Dinner

Day Five (September 20, 2007)

08:30-09:30 Breakfast
09:30-10:30 Session 3: NATO and Security Issues in the Caucasus
(Yerevan, Ani Plaza Hotel, Garni Hall)
Speakers:
Colonel Robert Webster, Defence Attache, USA Embassy
Ms. Marta Ayvazyan, Head of NATO Department, MFA
Major General Misha Melkonyan, Head of International Relationships and Military Cooperation, MOD
Mr. Richard Giragosyan, Free Lance Expert
Ms. Nathalie Vogel, Center for Operative Information, German Armed Forces
10:30-11:00 Coffee-break
11:00-13:00 Panel discussion
13:00 Lunch
14:00-16:00 Session 4: Building Security Scenarios for the 2020
Moderator Mr. Tevan Poghosyan
16:00-16:30 Coffee Break
16:30-18:00 Panel discussion
18:00-18:30 Closing Address by
Mr. Tevan Poghosyan, Executive Director, AAA
Mr. Tom Mittnacht, Public Affairs Officer, USA Embassy
19:00-20:00 Farewell Dinner

Day Six (September 21, 2007)

08:30-09:30 Breakfast, Participants Departure

Osallistujalista

Ms. Kahtuna Burkadze	Georgia
Ms. Irine Natsvlishvili	Georgia
Mr. Andrey Rybalov	Russian Federation
Mr. Vladimir Belov	Russian Federation
Ms. Ekaterina Chirkova	Russian Federation
Ms. Ksenia Gorlevaya	Russian Federation
Ms. Kateryna Zeziulina	Ukraine
Ms. Oksana Gryshchuk	Ukraine
Mr. Zoran Hristovski	Macedonia
Mr. Rok Zupancic	Slovenia
Ms. Irina Ivaskina	Latvia
Ms. Nathalie Vogel	Germany
Mr. Timo Knuutila	Finland
Ms. Alin Ozinian	Turkey
Mr. Sergey Chamanyan	Armenia
Mr. Nairi Petrossian	Armenia

Organisoiijat:

Mr. Tervan Poghosyan, Armenian Atlantic Association, Executive Director
Ms. Shakeh Badalyan, Armenian Atlantic Association, Project Coordinator

Linkkejä ja lisäinformaatiota

Lisätietoja pyydettyessä, Timo Knuutila, tknuutila(at)gmail.com

State Engineering University of Armenia

<http://www.seua.am>

Mission of the Republic of Armenia to the North Atlantic Treaty Organization

<http://www.armeniaNATOmission.com/>

Armenia2020 Initiative

<http://www.armenia2020.org/>

Nagorno-Karabakh

<http://en.wikipedia.org/wiki/Nagorno-Karabakh>

The National Anti-Corruption Resource Center Project (NACRC)

http://www.transparency.am/upl_pubs/NACRC_eng.pdf

US Civilian Research & Development Foundation

<http://www.crdf.org/annualreport/>

Commonwealth of Independent States

<http://www.cis.minsk.by>

http://en.wikipedia.org/wiki/Commonwealth_of_Independent_States

Collective Security Treaty Organization

<http://www.dkb.gov.ru>

http://en.wikipedia.org/wiki/Collective_Security_Treaty_Organization